

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

LXXXIV. Declaratio Brevis san. mem. Innoc. X. super modo recipiendi, &
profitendi Novitios in Monasteriis Reformatis Congregationis del Tardon,
Ordinis S. Basilii Magni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

vantia, doctrinae, & experientiae, necnon animadvertentes in multis Religionibus, tam antiquis, quam non ita pridem institutis Praelatos locales, seu Conventuales non concurrere nec habere vota in Capitulis Generalibus, sed solum Superiores Generales, Diffinitores Generales, Provinciales & locos seu Discretos, prout Fratres Discalceati nuncupati Ordinum Beatae Mariae de Monte Carmelo, & Eremitarum S. Augustini respectively observant; aliisque demum mature discussis, & ponderatis.

§. 2. Statuerunt, & decreverunt per secreta suffragia, quod Ministri Conventuales d. Congregationis non adeant Capitulum Generale ipsius Congregationis, quod de triennio in triennium celebratur, nec in eo habeant vota. Item quod obtineri debeant ab hac Sancta Sede litterae Apostolicae approbationis, & confirmationis hujusmodi determinationis, cum derogatione quarumvis aliarum Apostolicarum in forma Brevis litterarum eidem determinationi contrariarum. Praeterea à Nobis petendum esse, ut assignemus pro vocalibus Capituli Generalis ejusdem Congregationis Ministrum Generalem, Diffinitores Generales, Provinciales, & unum Socium pro unaquaque Provincia ipsius Congregationis, ut cum Provinciali veniens ferat vocem Provinciae, qui tamen Socius debeat esse unus ex Ministris Conventualibus ipsius Provinciae; Ad haec, quod post obtentam à Nobis confirmationis hujusmodi litteras, pro hac prima vice, & pro Capitulo proxime celebrando, praedictus socius pro qualibet Provincia eligatur per secreta suffragia à Ministro Generali, & à duobus Diffinitoribus Generalibus, necnon Provinciali illius Provinciae, pro qua eligetur socius. A Capitulo verò proxime futuro fiat electio Socii pro unaquaque Provincia post finitas electiones Praelatorum, concurrentibus tantum ad dictam electionem Ministro Generali, duobus Diffinitoribus, Provinciali illius Provinciae, & socio jam tunc existente in Capitulo. Si autem per mortem, inhabilitatem, vel aliam justam causam dictus socius sic pro unaquaque Provincia in Capitulo Generali electus non potuerit intervenire, & adesse Capitulo successivè futuro, tunc electio novi socii fiat à Ministro Generali, & duobus Diffinitoribus Generalibus existentibus pro illa Provincia, & à Provinciali ipsius Provinciae, cui defecerit socius, & hoc per secreta suffragia ante Capitulum tempore sufficienti, ut socius sic electus possit accedere ad Capitulum.

Abfolvit Oratorem à censuris.

§. 3. Quare idem Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, statutum, & decretum hujusmodi à dicto Capitulo Generali sicut praemittitur editum, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui defuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmat prout in rub.

§. 4. Praeterea in vocales Capituli Generalis dictae Congregationis Ministrum Generalem, Diffinitores Generales, Provinciales, & unum socium pro unaquaque Provincia ipsius Congregationis, qui una cum Provinciali veniens ferat vocem Provinciae, & debeat esse unus ex Ministris Conventualibus ipsius Provinciae, sicut per sta-

tutum; & decretum supra expressum petitur, auctoritate, & tenore praefatis assignamus.

§. 5. Decernentes easdem praesentes litteras, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore; suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quocumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scientia, vel ignorantia contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 6. Non obstantibus praemissis, necnon fel. rec. Clementis Octavi, quae incipiunt, Ad Militantis Ecclesiae regimen die 20. Augusti 1599. & Pauli Quinti Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, quarum initium. In supremo militantis Ecclesiae folio die 14. Augusti 1613. respectivè emanatis in simili forma Brevis litteris, per quas conceditur, quod Ministri Conventuales habeant vocem in Capitulo Generali d. Congregationis, & aliis ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, ac ejusdem Congregationis, illiusque Provincialium, Domorum, & Conventuum quorumvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§. 7. Volumus autem, ut earundem praesentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur ubique in iudicio, & extra, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Transumptis credi mandat.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 4. Februarii 1660. Pontificatus nostri Anno quinto.

Dat. P. A. die 4. Febr.

Declaratio Brevis san. mem. Innoc. X. super modo recipiendi, & profitendi Novitios in Monasteriis Reformati Congregationis del Tardon, Ordinis S. Basilii Magni.

LXXXIV.

De his Monachis vide ad Constit. 127. Urbani VIII. Pastoralis, & hic supra ad Constitutiones 77. 78. & 79.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita A. D. 1660.

Ad futuram rei memoriam.

Alis pro parte dilecti filii Francisci à JESU Procuratoris Generalis Congregationis, seu Provinciae Reformatae del Tardon nuncupati. Monachorum Ordinis Sancti Basilii Magni in Hispania Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositis exposito, quod fel. rec. Clemens Papa VIII. Praedecessor noster per quasdam suas super Reformatione Monachorum dictae Congregationis die 23. Septemb. 1603. expeditas in simili forma Brevis litteras, quarum initium, Altissimi dispositione, &c. quo vita communis, & Regularis observantia rectius, & strictius inter multos postea observari, voluerat, ut omnes Conventus Congregationibus hujusmodi numerosam Monachorum multitudinem habere procurarent,

Motiva hujus Conditio

arent,

arent, nec in unoquoque Monasterio minor viginti quatuor Monachorum numerus haberi posset.

§. 1. Et quia tempore ejusdem Sancti Basilii paucissimi fuerant Sacerdotes, imò ferè omnes laici extiterant, excepto Abbate, qui etiam aliquando laicus fuisse reperiebatur, & ita omnes communiter psallebant, quod ipsius Clementis Prædecessoris tempore propter majorem intelligendi latinam, quam tunc Græcam linguam difficultatem, majoremque officii Romani in Choro prolixitatem fieri non poterat, idem Clemens prædecessor mediam, & suis temporibus convenientem viam secutus, licet majorem, & principaliorum partem Monachorum ex laicis esse vellet, prout per easdem litteras voluit, & ordinavit, sufficientes tamen Choristas, & Sacerdotes ad Chori, & Divinorum Officiorum Ministeria haberi permiserat, ut ita aliorum opera adjuvarentur, quodque quia in dictis litteris non fuerat statutum qualis esset numerus Sacerdotum, & Choristarum sufficienter ad supradicta, indeque aliquæ dissensiones inter Monachos laicos ex una parte, & Sacerdotes, & Choristas ex altera ortæ fuerant rec. mem. Urbanus Papa VIII. etiam Prædecessor noster per binas suas pariter in forma Brevis litteras ultimas quidem die 27. Aprilis 1641. expeditas, quæ incipiunt, Salvatoris, & Domini Nostri JESU Christi, &c. præceperat numerum Sacerdotum esse tantum quartam partem, tam in duobus Monasteriis erectis, quam in futurum erigendis. Petentes verò habitum Religionis excludi absque voto Capituli Conventualis non posse. Et ut tolleretur controversia circa modum recipiendi, tam Sacerdotes, & Choristas, quam Laicos mandaverat, quod omnes, qui vellet ingredi Religionem pro Laicis si haberent requisita reciperentur, & ad proportionem Laicorum reciperentur Sacerdotes pro quarta parte, ut scilicet si recepti fuissent tres Laici, reciperetur unus Sacerdos, vel Chorista.

§. 2. Quodque cum Monachi Sacerdotes ad piæ mem. Innocentium Papam X. prædecessorem pariter nostrum pro majori numero Monachorum eorum status recurrisent. Idem Innocentius Prædecessor per suas in simili forma Brevis die 14. Octobris 1646. expeditas litteras quarum initium Pastoralis officii, &c. Assignato numero præfixo Monachorum pro quolibet Monasteriorum antiquorum S. Basilii del Tardon, & S. Antonii del Valle voluerat eorumdem Monachorum duas partes esse semper ex laicis, & tertiam partem respectivè ex Sacerdotibus, & Choristis, interea tamen quamdiu Sacerdotes, & Choristæ dictam tertiam partem non implevisent alternativè ad professionem reciperentur, id est unus Sacerdos, Chorista, & alter Laicus, & sic successivè, postquam verò dictam tertiam partem complevisent nullos pro utroque statu reciperetur amplius, nisi illi tantum modò, qui desiderarentur, ut dictæ tres partes intra numerum pro quolibet Monasterio assignatum perseverarent usque dum Monasteria reducerentur ad numerum nonaginta, & octoginta respectivè. Illi verò, qui ex dicto numero in hujusmodi Monasteriis tractu temporis deessent indistinctè reciperentur usque dum numerus præfixus pro Choristis, & Laicis completus esset.

§. 3. Pro Monasteriis autem de novo fundandis Capitulum Provinciale assignaret numerum Monachorum, qui in quolibet eorum commode sustentari posset ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini sess. 25. de Regularibus cap. 3. & quoad receptionem Novitiorum ordo supradictus in illis observaretur. Professiones verò in hujusmodi Provincia aliter factæ nullius roboris existerent, nullamque in sic professo obligationem inducerent, ac præmissa ab omnibus, quos illa concernerent exactè, & sub pœnis contentis in prædictis Urbani prædecessoris litteris die 27. Aprilis 1641. expeditis observari mandaverat.

§. 4. Et in eadem expositione subjuncto, quod in Monasteriis Sanctæ Mariæ del Buen successo del Retamal, & Sancti Michaelis de Breña Congregationis, seu Provinciæ hujusmodi postea fundatis, Provinciales, & Prælati ad usum deduxerant, ut in illis reciperetur, & professionem faceret unus Chorista, & unus Laicus, dicentes hoc modo esse intelligendas, & executioni esse demandandas prædictas Innocentii prædecessoris litteras quousque Sacerdotes, & Choristæ adimplerent tertiam partem numeri præfixi pro quolibet Monasterio, & hoc modo professi essent, & profiterentur multi, quod clarè, & manifestè apparebat contra disposita, & ordinata in dictis Innocentii prædecessoris litteris disponentibus, ut duæ partes essent semper ex Laicis, & tertia pars respectivè ex Sacerdotibus, & Choristis, quia alternativa de recipiendo ad professionem Choristam, & statim Laicum fuerat solum ordinata pro duobus Monasteriis antiquioribus Sancti Basilii Eremi del Tardon, & Sancti Antonii del Valle ad reducendum Monachos Laicos de tribus ex quatuor partibus, in quibus existebant ad duas ex tribus partibus, & augendum Sacerdotes, & Choristas de quarta parte in qua erant ad tertiam, quodque in prædictis duobus Monasteriis antiquioribus S. Basilii Eremi del Tardon, & Sancti Antonii del Valle tractu longi temporis in recipiendo unum Choristam, & unum Laicum evenerat numerum Monachorum Laicorum esse minorem duabus, ex tribus partibus, & Superiores pro observantia prædictarum Innocentii prædecessoris litterarum requisiti hoc agere reculerent.

§. 5. Ac propterea supplicato memoratis Cardinalibus, ut declarent modum habendum in recipiendo, & ad professionem admittendo Novitios in dicta Congregatione, tam in Monasteriis antiquioribus, quam in aliis deinde fundatis, & in posterum fundandis juxta legitimum, & verum sensum, & an recipi deberent in Monasteriis noviter fundatis, & in futurum fundandis unus Chorista, & statim unus Laicus, vel duo Laici, & unus Chorista à principio, utque mandarent observari prædictas litteras Innocentii Prædecessoris juxta litteram in suo vero, & legitimo sensu, & quod Superior, vel Monachus in aliquo contraveniens ipso facto incurreret pœnas inflictas à prædictis Urbano, & Innocentio prædecessoribus, emanavit ab eorumdem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 6. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, & re Eminentissimo Carpineo referente maturè discussa censuit, quoad numerum Monachorum in Monasteriis Congregationis Sancti Basilii del Tardon servandas esse (prout servari sub infra scriptis pœnis mandat, & præcipit) præcitatum Bullam sanctæ mem. Innocentii Decimi, necnon litteras in forma Brevis Sanctissimi Domini Nostri Alexandri Papæ VII. & in recipiendis Novitiis, ac ad professionem admittendis hujusmodi ratio habeatur, ut nunquam in dictis Monasteriis extent ultra duas partes Monachorum ex laicis, & tertiam ex Sacerdotibus, seu Choristis, & dictum numerum ullo unquam tempore, nullaque ex causa excedere possint, prædictaque locum habere, tam in Monasteriis jam erectis, quam in aliis quibuscumque, & quodcumque de novo erigendis sub excommunicationis Sanctæ Sedi Apostolicæ reservatæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ dictæ Congregationis Superioribus, & aliis quibuslibet ad quos spectat aliter facientibus, vel permittentibus, seu mandantibus, pœnis eo ipso incurrere. contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ die 16. Januarii 1660.

Decretum
Sac. Congr.

Confirmat Decretum.

§. 7. Cum autem sicut prædictus Franciscus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia & observatione Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret. Nos ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac consuetudinibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provincia, seu Congregationis Reformatae hujusmodi, ejusque Monasteriorum quorumvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 9. Volumus autem, ut præsentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. die 16. Feb.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Februarii 1660. Pontificatus Nostri Anno quinto.

LXXXV.

Revocat omnes contractus, qui contrariantur paupertati, & bono regimini Ordinis Cisterciensis.

Pro bono regimine horum Monachorum vide ad Constitutiones 150. In Sede Principis, & 181. Aliàs à Nobis, Urbani VIII.

Edita An. D. 1660.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiva hujus confir.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Cisterciensis, quod licet omnes Monachi dicti Ordinis, tam strictè ad observantiam paupertatis tenentur, ut Capitulum Generale ejusdem Ordinis Anno 1605. celebratum revocaverit omnes, & quascumque licentias, & dispensationes cujuscumque privati rerum, & bonorum usus proprietatis, possessionis, & Domini per quoscumque Superiores dicti Ordinis ex quibuscumque causis concessas, eamque revocationem ipsius Ordinis Capitulum Generale Anno 1651. renovavit cum injunctioe observationis

exactæ Decreti Concilii Tridentini sess. 25. de Reformatione cap. 2. de Regularibus sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ opponentibus sese huic executioni, & observantia & inhabilitatis ad quævis officia, gradus, & dignitates, ac insuper contractus à quibusdam Abbatibus Regularibus cum suis Monachis initos pro separatione mensæ Conventualis ab Abbaciali censuerit esse rescindendos tanquam paupertati Religiosæ contrarios, eosque in posterum à quocumque attentari prohibuerit, nullusque sit in Regno Galliæ prædicti Ordinis professor, qui in suo Novitiatu ad vitam communem, & prædictam paupertatis observantiam non fuerit instructus, educatus, & obligatus.

§. 1. Nihilominus nonnulli Religiosi ejusdem Ordinis in Gallia dd. Abstinentes, seu strictioris observantia, sub prætextu introducendi in Monasteria abstinentiam à Carnibus, quarum usus certis diebus à Sede Apostolica concessus est, certos ineunt contractus, transactiones, & concordata cum antiquis Ordinis hujusmodi Religiosis, quibus certas pensiones in pecuniis, & fructibus promittunt, & distribuunt, eosque à majori, & præcipuo onere Chori, aliisque observantiis liberantes, ad quas ex professione tenentur liberantes evidenti relaxationi, & perditionis periculo exponunt, dummodo eis solis privatè quoad alios Monasteriorum administrationem, & regimen tam in spiritualibus, quam in temporalibus, liberamque Officialium, & Superiorum electionem, tam quoad vocem activam, quam passivam cedant.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat contractus, transactiones, & concordata hujusmodi, non in adificationem, sed in evidentem præsentium Religiosorum ruinam spirituales vergant, dictusque Procurator Generalis propterea de opportuno in præmissis remedio à Nobis provideri summopere desideret. Nos ipsum Procuratorem Generalem, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes.

§. 3. Supplicationibus ejus nomine super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui rem diligenter, & maturè discussissent, attentis narratis, contractus, transactiones, & concordata, de quibus supra agitur, fuisse, & esse illicita, ideoque hucusque inita nulla, & invalida fuisse auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, & decernimus, prohibemusque ne infuturum sub ejusdem nullitatis & invaliditatis, necnon excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ, officiorumque graduum, & dignitatum quarumcumque, & perpetuæ inhabilitatis ad ea, & quælibet alia in posterum obtinenda per hujusmodi contrahentes, transigentes, & condantes eo ipso incurren. pœnis, talia concordata transactiones, & contractus ullatenus celebrentur.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Casarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Monaste-

Abrogat prout in rubr.

Decretum irritans.

riorum